

ПРОГРАМ

42. БРАНКОВОГ КОЛА

**130 година од преноса
земних остатака Бранка Радичевића
из Беча на Стражилово**

**200 година од рођења
Петра Петровића Његоша**

Петак, 6. септембар

Карловачка гимназија
11 часова

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ 42. БРАНКОВОГ КОЛА

Беседа о Бранку:
Владимир Јагличић

Песникиње и песници Бранку:
Мирјана Божин, Стеван Тонтић,
Снежана Минић, Горан Симић,
Милена Северовић, Драгослав
Дедовић, Стела Манасијевић
и Дамир Малешев

Драмски уметници Бранку:
Ружица Сокић, Соња Младенов
и Никола Ивачков

Музички уметници Бранку:
Бојана Николић – "Српски гласови",
Андријана Кувелић, Маја Грујић и
Максим Мудринић; хор и ансамбл
Змај Јовине Гимназије из Н. Сада,
диригент Јован Травица

Режија: Милан Плетел

Градска библиотека
Нови Сад, Дунавска 1
19 часова

СТОТИНУ КЊИГА ПЕСАМА

*Двадесет година издавачке
делатности Бранковога кола
(1993-2013)*

Промоција панораме поезије

ДА ДОПЛЕТЕМ ВЕНАЦ ЗАПОЧЕТИ

Маја Белегишанин, Ивана Гађански,
Лидија Ћого, Иван Деспотовић,
Весна Егерић, Марко Ковачевић,
Стела Манасијевић, Дубравка
Миленковић, Саша Нишавић
и Стеван Тонтић

Уводно слово: Марија Слобода

*

19,30 часова

ТАКО ГОВОРЕ ПЕСНИЦИ

Владимир Јагличић

Субота, 7. септембар

Стражилово
Бранков гроб
10 часова

*Програм посвећен 130. годишњици
преноса земних остатака Бранка
Радичевића из Беча на Стражилово*

– Свећу пали и цвеће на
Бранков гроб полаже Горан Симић
– Песму Ј. Ј. Змаја „Бранкова жеља“
пева гајдаш Максим Мудринић
– Поезију Бранка Радичевића
говори Бошко Петров

*

Стражилово
„Бранков чардак“ и споменик
11 часова

СВЕЧАНО УРУЧЕЊЕ
НАГРАДЕ „СТРАЖИЛОВО“

Лауреати:
**Драгослав Дедовић, Борис Лазичић,
Ирена Бера и Горан Гаврић Грга**

4

Стражилово
„Бранков чардак“ и споменик
11,30 часова

*... ДА ДОПЕВАМ
ПОЈАК ОВАЈ СВЕТИ*

Владимир Јагличић, Стеван Тонтић,
Жарко Аћимовић, Ранко Рисојевић,
Горан Симић, Милена Северовић,
Анђелко Анушић, Емсуре Хамзић,
Мирослав Алексић, Гордана Ђилас,
Ненад Шапоња, Дамир Малешев,
Иван Лаловић, Бранислав Зубовић,
Саша Нишавић, Душан Павле
Кресовић, Иван Деспотовић,
Жељка Аврић, Јулија Капорњаи,
Дубравка Миленковић, Лидија Ђого,
Маја Белегишанин, Милан Ракуљ,
Стела Манасијевић, Мићо Савановић,
Марко Ковачевић, Гордана Волаш,
Велибор Сикимић, Душан Лончар,
Дајана Петровић, Наташа Живковић,
Младен Бастаја и Светлана Спајић

– Соња Младенов говори
Бранкове "Враголије"

5

Градска библиотека
Нови Сад
Дунавска 1
19 часова

ПЕСНИЧКО
НАТПЕВАВАЊЕ

*Сусрет са старим добитницима
"Печата вароши сремскокарловачке"
(1979, 2001)*

**Горан Симић
Стеван Тонтић**

*

Градска библиотека
19,30 часова

ПЕСНИЧКО
НАТПЕВАВАЊЕ

Два млада бањолучка песника

**Милан Ракуљ
Горан Гаврић Грга**

6

Недеља, 8. септембар

Сремски Карловци
Чесма „Четири лава“
Трг Бранка Радичевића 3
11 часова

*Књижевни матине
са велемајстором*

Борислав Ивков

ОПЧИЊЕНИ ШАХОМ

Књига Завода за уџбенике о знаним
и незнатим шаховским јунацима

Говори:

Радомир Мићуновић

*

11,30 часова

26. песнички турнир у шаху

*ТА ИМА ВАС НА `ИЉАДЕ
АЛ` БРОЈИТИ НЕМАМ КАДЕ*

7

У Земуну 2. априла 1849. године, поводом сусрета с Бранком Радичевићем, Јован Ђорђевић је о песнику записао: "Шаха је играо врло вешто и врло је брзо покретао фигуре."

Учесници турнира:

Горан Бабић, Петар Лазић,
Стеван Тонтић, Слободан Терзић,
Радомир Мићуновић, Милан Плетел,
Марија Стојановић, Милан
Михајловић, Ранко Гузина,
Зоран Миладиновић, Љубиша
Стојилковић, Милета Цицовић,
Димитрије Панфилов, Владислав
Радаковић и Душан Батиница

Судија:

Жељко Медар

8

Понедељак, 9. септембар

Гимназија "Исидора Секулић"
Нови Сад
Владике Платона 2
11 сати

**РАЗГОВОР СА НОВИМ
ДОБИТНИЦИМА НАГРАДЕ
"ПЕЧАТ ВАРОШИ
СРЕМСКОКАРЛОВАЧКЕ"**

**Тања Крагујевић
Горан Лабудовић Шарло**

*

Библиотека "Бранко Радичевић"
Сремски Карловци
Карловачких ђака 4
19 часова

Друго издање

**АНТОЛОГИЈА СРПСКЕ
ПОЕЗИЈЕ (1847-2000)**

*(Бранково коло,
Сремски Карловци, 2012, 2013)*

9

О антологији говоре:
Андреа Беата Бицок
Иван Деспотовић
Марија Слобода
Маја Белегишанин
Марко Ковачевић

*Бошко Петров казује
песме новосадских песника
из антологије:*

Богдан Чиплић
(1910-1989)

Бошко Петровић
(1915-2001)

Борислав Милић
(1931-1990)

Мишо Авдаловић
(1954-2001)

Уторак, 10. септембар

Карловачка гимназија
11 часова

*Сећање на песнике
Бранковога кола*

Иван Гађански
ПУТ У ЈАША ТОМИЋ

Поезију казује:
Никола Ивачков

*

Карловачка богословија
14 часова

ХРИШЋАНСКЕ ТЕМЕ

О невиности

Епископ јегарски
господин Порфирије
Владета Јеротић
Небојша Дугалић

Музеј Војводине
Нови Сад
Дунавска 35
20 часова

Тема 42. Бранковог кола

НЕМАТЕРИЈАЛНО
КУЛТУРНО
НАСЛЕЂЕ
СРБА

Певање уз гајде

Максим Мудринић

Уводно слово:
Срђан Асановић

Среда, 11. септембар

Гимназија "Лаза Костић"
Нови Сад, Лазе Лазаревића 1
11 часова

*Сећање на песнике
Бранковога кола*

Слободан Ракитић
ЛУЖНА ЗЕМЉА

Учествују:
Мирјана Вукојчић
Милош Николић (кавал и гајде)

*

Гимназија „Јован Јовановић Змај“
Нови Сад, Златне греде 4
18 часова

**СУСРЕТ СА НОВИМ
ДОБИТНИЦИМА
"БРАНКОВЕ НАГРАДЕ
МАТИЦЕ СРПСКЕ"**

Срђан Видрић, Мирела Авдагић,
Ђурђа Тешић, Десанка Бјелаковић,
Јелена Јонић и Селма Хасановић

Четвртак, 12. септембар

Карловачка богословија
14 часова

*200. годишњица рођења
Петра Петровића Његоша*

**НЕКА БУДЕ
ШТО БИТИ НЕ МОЖЕ**

Песнички дарови:

Миодраг Павловић
Љубомир Симовић
Момир Војводић
Љубица Милетић
Доброслав Смиљанић
Андреј Јелић Мариоков
Небојша Деветак
Ђорђе Нешић
Верољуб Вукашиновић
Срђан Орсић

Уводно слово:
Ненад Грујичић

Његошеву поезију казује:
Вицо Дардић

Музеј Војводине
Нови Сад
Дунавска 35
20 часова

Тема 42. Бранковог кола

НЕМАТЕРИЈАЛНО
КУЛТУРНО
НАСЛЕЂЕ
СРБА

Ганга

Учествују:

Рајко Петров Ного
Љубомир Зуковић
Јово Радош

– „Звуци са камена“

Петак, 13. септембар

Гимназија "Лаза Костић"
Нови Сад
Лазе Лазаревића 1
11 часова

*Двадесет година издавачке
делатности Бранковога кола
(1993-2013)*

СТОТИНУ КЊИГА ПЕСАМА

Панорама поезије

**ДА ДОПЛЕТЕМ
ВЕНАЦ ЗАПОЧЕТИ**

Светски песници:

Дејвид Херберт Лоренс, Рихард
Питрас, Вјачеслав Купријанов,
Филип Танселен, Никита Данилов,
Насо Вајена, Валериј Латињин,
Керол Ен Дафи и Бабкен Симоњан

– Песме казују ђаци гимназије

Карловачка гимназија
17 часова

*Двадесет година сарадње са
Српским филозофским друштвом*

ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ

**Филозофија и култура:
како мислити будућност Европе**

Уводничар:
Симо Елаковић

Бранко Ромчевић, Драго Ђурић,
Иван Николић, Миланко Говедарица,
Дамир Смиљанић, Раде Калик,
Радомир Ђорђевић, Драган Жунић,
Александар Лукић, Александар М.
Петровић, Александар Стевановић,
Драган Проле, Јадранка Пешти, Миле
Савић, Радивоје Керовић, Слободан
Кањевац, Сретен Петровић, Стојан
Шљука, Уна Поповић, Војислав
Божичковић, Никола Танасић, Милан
Брдар, Зоран Аврамовић, Богољуб
Шијаковић, Душко Прелевић, Јован
Аранђеловић и Слободан Дивјак

Субота, 14. септембар

Карловачка гимназија
10 часова

ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ

(Први наставак)

**Једнакост и неједнакост,
идентитет и разлика**

Уводничар:
Миланко Говедарица

*

Карловачка гимназија
17 часова

ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ

(Други наставак)

**Једнакост и неједнакост,
идентитет и разлика**

Музеј Војводине
Нови Сад
Дунавска 35
20 часова

Тема 42. Бранковог кола

НЕМАТЕРИЈАЛНО
КУЛТУРНО
НАСЛЕЂЕ
СРБА

**1. Грохоталица
(грокталица)**

Бојана Николић
и "Српски гласови"

2. Дипле

Милан Вашалић,
првак Србије

Недеља, 15. септембар

Карловачка гимназија
10 часова

ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ
(Завршна сесија)

***Једнакост и неједнакост,
идентитет и разлика***

Зоран Аврамовић, Војислав
Божичковић, Милан Брдар,
Миланко Говедарица, Слободан
Дивјак, Радомир Ђорђевић,
Драго Ђурић, Симо Елаковић,
Драган Жунић, Раде Калик,
Слободан Кањевац, Радивоје
Керовић, Александар Лукић,
Иван Николић, Јадранка Пешти,
Александар М. Петровић, Сретен
Петровић, Уна Поповић, Душко
Прелевић, Драган Проле, Бранко
Ромчевић, Миле Савић, Дамир
Смиљанић, Александар Стевановић,
Никола Танасић, Богољуб Шијаковић
и Стојан Шљука

Понедељак, 16. септембар

Карловачка гимназија
11 часова

**СВЕЧАНО ЗАТВАРАЊЕ
42. БРАНКОВОГ КОЛА**

СВЕЧАНО УРУЧЕЊЕ
МЕЂУНАРОДНЕ НАГРАДЕ
"БРАНКО РАДИЧЕВИЋ"
СЛАВОМИРУ ГВОЗДЕНОВИЋУ

Сценско-музички дар лауреату:

– Весна Чипчић
– Верица Николић
– Наташа Рашић
– Маја Грујић

– **Програм ђака
Карловачке гимназије**

* * *

ЖИВОТОПИС БРАНКА РАДИЧЕВИЋА

1824.
Рођен 28. марта у Славонском Броду. На крштењу добио име Алексије. Касније ће име превести са грчког језика у – Бранко.

1825.
Рођен Бранков брат Стеван који умире млад, као студент права, у Темишвару, 1845. године.

1826.
Умире Бранкова сестрица Амалија.

1828.
Од сушице умире мајка Ружа у Земуну.

1830 – 1835.
Учи у Земуну, најпре српску основну школу, а затим немачку, три године.

1835.
Долази с братом Стеваном у Сремске Карловце где похађају најстарију српску гимназију. Бранко је “најодличнији ђак”, никад батинан, има најбољи хербаријум сачињен од цвећа и биљака са Стражилова.

1841.
У Темишвару похађа тзв. “философију”, то јест, седми и осми разред гимназије.

1843.

Брат Стеван из Карловаца долази у Темишвар, а Бранко одлази у Беч, где уписује право и упознаје се са Вуковим кругом сарадника.

1843 – 1844.

Први песнички покушаји у духу тадашње немачке лирике. Расту љубавне симпатије између песника и Вилхелмине Карацић, лепе и паметне Вукове кћерке Мине, коју је отац од миља звао и Минка.

1845.

У Темишвару, као студент "мудрословија", умире Бранков брат Стеван у својој двадесетој години.

1847.

У децембру излазе из штампе Бранкове *Песме* са посветом *Српској омладини*. Као код сваког судбинског, правог песника, књига истовремено наилази на жестока оспоравања и велике хвалоспеве.

1848 – 1849.

Из Беча, преко Загреба и Срема, у време европске револуције, креће кући, посећује Брод на Сави, Карловце, Руму и три пута прелази у Београд где је имао непријатности са полицијом. У Земуну ради на својим лирско-епским песмама.

1850.

Захваљујући стипендији кнеза Михаила, поново долази у Беч, где студира медицину не би ли се излечио већ увелико начет туберкулозом.

1851.

Излази Бранкова друга књига песама. Напада га Људевит Штур, словачки културни прегалац. Бранко пише одговор, али га не објављује.

1853.

Болест се погоршава, песник “баца крв из плућа”. Умире у болници у Бечу 1. јула.

1862.

Отац Тодор штампа у Темишвару трећу књигу Бранкових песама: оно што је "у траљама" остало.

1883.

Од 8. до 10. јула обављен је пренос Бранкових земних остатака из Беча на Стражилово. То је био други покушај после пропалог 1878. године. Највећу заслугу имао је Павле Марковић Адамов, који је и своје сину дао име Бранко. Енглеска штампа бележи у то време да је пренос Бранка највећи културни догађај у Европи.

1885.

На Стражилову подигнут пирамидални споменик који је конструисао Светозар Ивачковић, а радове извео каменорезац Петар Китузи. Споменик је сачињен од топчидерског камена и коцака Фрушке горе, Динаре, Клека, Ловћена, Пљешевице, Вршачког брега, Велебита и Авале. На споменику златним словима пише: БРАНКУ – СРПСКИ НАРОД.

БРАНКОВА ЖЕЉА

(Причула се З. Ј. Ј.-у)

Ја познадох што несам познав'о,
Први санак ја сам већ одспав'о,
Први санак гробовања мога,
Први санак мира вечитога.
– Прелетела летом врх менека
Половина половине века,
А ја лежим у далеком крају,
У туђини, туђем завичају.
Што то тресе моје ледне груди?
– Трошни пеп'о лако се не буди.
Канда брује топови са стране
Где сам младе проживов'о дане.
Ил' се руши, ил' се нешто зида,
Ил' баш раја окове раскида?
Свиће л' зора оне среће лепе
За ком срца и у гробу стрепе?
Кличе л' вила из србинских гора?
Је л' већ ора која доћи мора?
Јесте, јесте – бој се љути заче,
Марков топуз из мора искаче,
Србин диже мача пламенога
На Турчина, на душмана свога.
Скотија се бесомучно стрви,
А мој Србин неће жалит' крви;
Крв ће тећи потоком и реком,
Где се сузе ронише лелеком;
Крв ће тећи преко српски' страна,
Ал' ће суза бити убрисана;
Полетеће велико и мало,

Да одбрани што се српско звало;
Заиграће коло витезова,
Дивна слика моји' млади' снова,
Што сам негда тако жељно чек'о, –
– А мој пеп'о да је на далеко!
А кад буде, па ти мука мине,
Кад слобода као сунце сине,
Кад се крвца опере студенцем,
А јунаци овенчају венцем,
Српске земље оките се миром,
Српска деца ружом и шимширом,
Српске моме струком рузмарина,
Српска мајка кад загрли сина, –
Кад се сунце на школе осме'не,
Ај, на школе и дарове њене;
Мудре књиге кад полете летом,
Да Србина изједначе с' светом;
Кад запева Равијојла вила:
"Сад је јава што сам некад снила!"
– Зар ни онда, кад се мети стиже,
Кости моје да не дођу ближе?
Туђа рака ледена је рака,
Туђа земља никад није лака,
У даљини мучно ли се лешка,
Туђина је и мртвацу тешка.
Ај, Србине, а мој живи брате,
Задркћем се кад помислим на те!
Српска момо, селе моја мила,
Ти ми неси гроба ни видила,
Та ни гроба, ни на гробу цвета –
Туђа нога по њему се шета.
Српски доли, пуни рајска чара,
Српске горе, жељо моја стара,

И потоци што жуборе туди,
Мртво срце још за вама жуди, –
За потоком, за зеленим лугом,
За славујем, мојим старим другом,
И за пољем расним и зеленим,
И за липом, за мирисом њеним,
За песмама што се туда оре,
Што се оре од горе до горе!
Стражилово, дивно Стражилово,
Ја сам тебе у звездице ков'о,
Теби пев'о, о теби сам снев'о,
Ал' од тебе нешто и за' тев'о:
Кад ме смртца отргне од људи,
Да ме примиш ти у твоје груди!
Зар ти никад није на ум пало
Што си негда Бранку обећало?
Србе брате, и Српкиње селе,
Којима се јоште данци беле,
Растав'те ме са овом даљином,
Моје кости оперите вином,
Па и' нос'те нашем завичају,
Завичају, мом негдашњем рају.
Пренес'те и', браћо моја мила,
Поред оног убавог Белила,
Кроз Карловце, где сам младост пров'о,
Па на оно мирно Стражилово;
Ту још једну стару отпевајте,
Ту ми, браћо, кости закопајте,
Ту би' мртав права мира дост'о –
– Србадијо, не било ти просто!

Јован Јовановић Змај, 1877

УЗ ПЕСМУ БРАНКОВА ЖЕЉА

Песму *Бранкова жеља* Ј. Ј. Змај је написао годину дана пре првог покушаја преноса Бранкових земних остатака из Беча на Стражилово 1878. године. Он пева стилско-језичким изразом самога Радичевића, у првом лицу – као Бранко. Уз Бранков вапај да га сународници пренесу из Беча на Стражилово, Змај у песму уноси темпераментне родољубиве слике и зазиве потпуне слободе у ропству под Турцима. Замисао преноса Бранка била је велика културна акција у којој је учествовала и Мина Караџић. Поред низа прилога, она је донела чувена сећања на Бранка.

Први покушај преноса Бранка пропао је због сукоба Лазе Костића и Змаја. Лаза се противио преносу Бранкових костију у неослобођену земљу. Написао је контра-песму Змајевој, *Права Бранкова жеља*, која започиње катреном: *Авај, браћо драга, остав`те ме мирно! да ми нико није костију додирн`о, / ма овде почив`о до судњег данка, / у слободну земљу само нос`те Бранка.*

Песма Лазе Костића деловала је провокативно и на самог Змаја који је одмах одговорио: "Чим сам прочитао *Праву Бранкову жељу*, ја сам се одмах покајао што не оставих те драге нам кости на миру". После судара двојице великана, чији су односи иначе били помућени, идеја о преносу Бранка замре пуних пет година. Било је мањих покушаја српске омладине 1880. године у Новом Саду, затим у Вуковару 1881, али ниједан није успео. Тек бечка *Зора*, јануара 1883. године, приређујући прославу стогодишњице прве књиге Доситеја Обрадовића и штампајући, при том, *Споменицу*, даје сав приход за пренос земних остатака нашег генијалног песника Бранка Радичевића са Сан-Марковог гробља на убаво Стражилово у Сремским Карловцима. Поново је формиран Одбор, овога пута у Бечу, а потом

сличан и у Карловцима, на челу са Пајом Марковићем Адамовим који ће касније постати уредник листа за забаву, поуку и књижевност *Бранково коло* (1895–1914).

Новосадска *Застава*, 1883. године, доноси спискове новчаних прилога Срба из Дубровника, Новог Сада, Задра, Београда, Сплита, Пожаревца, Книна, Сомбора, Сиња, Сарајева, Кикинде, Карловца, Будве, Загреба, Крупња, Вршца, Брода, Лознице, Граца, Беча, Дрниша, Каменице, Земуна, Котора, Херцег Новог, Суботице, Бечеја, Рисна, Руме, Вуковара и других места. Најлепши венац, ископан од сребра у Русији, поклонили су црногорски кнез Никола.

Утврђен је и дан преноса: 10. јул 1883. године. У пролеће 1883. године била се распламсала жучна расправа где би требало пренети и по други пут сахранити Бранкове кости. Мада је Бранко у *Ђачком расстанку* јасно рекао да му је жеља да почива на Стражилову (*Ту нек ми се ладна копа рака, / Ту ће мене земља бити лака*), карловачком Одбору су предлагане чудне идеје. Једни су тражили да Бранко буде сахрањен у дворској башти Патријаршије у Карловцима, други у једном од два карловачка гробља, трећи, опет, да би најбоља била порта код доње цркве, а било је захтева да се кости сахране на Магарчевом Брду код Карловаца, које би, потом, било названо Бранков Вис. Толико се ишло далеко у чудним предлозима да су неки тражили да Бранков гроб буде чак у приватним двориштима, затим, код варадинске чесме и другде.

У Бечу, 8. јула, у седам часова, извршена је ексхумација на гробљу. Присутствовали су Јован Јовановић Змај, др Љуба Ненадовић (родом из Панчева), Петар Деспотовић, председник *Зоре* и пет чланова одбора. Од званичних личности: гробљански инспектор, градски подфизик, свештеник и изасланик полиције. Мина се није одазвала

позиву, описујући чин ексхумације, Деспотовић каже: *У сандуку томе лежаху на дну земљом и камењем измешане кости нашег Бранка. Крупније кости су вађене опрезно и предаване физику који их је ређао у сандуку по ономе реду како кости у скелету обично стоје. Остале кости метане су у једно овеће решето, где су се пребирале. Све бејаше врло добро сачувано, осим неких ребара што бејашу изломљена.*

Планирано је да од Беча до Карловаца кости буду пребачене бродом, међутим, то је било неизводљиво, јер су бечке власти тражиле суму од чак пет хиљада форинти. Отуд, ковчег са посмртним остацима пребачен је возом. Не зна се чијом је кривицом ковчег лежао на пештанској станици целу ноћ, јер је са закашњењем стигао у Нови Сад, одакле до Карловаца није пренесен бродом *Делиград*, како је планирано (брод је изненада био потребан Војном министарству), већ малом путничком лађом *Нимфа* Стевана Мирковића. Десетог јула 1883. године, нешто пре 12 часова, ковчег је пристигао у карловачко пристаниште и већ поподне, уз присуство силног света, Бранко је, коначно, сахрањен на рајско Стражилово. Била је то народна свечаност каква се не памти, уздигнута до митских размера.

Након више од пола века, стигло је 1940. године у Карловце писмо проте Лазара Д. Шивића који каже да поседује део Бранковог *витог ребра*. Неко је при ексхумацији Бранкових костију у Бечу задржао ту реликвију за себе... Али, ту причу остављамо за другу прилику.

Н. Г.

Бранко Радичевић

ПЕТРУ ПЕТРОВИЋУ ЊЕГОШУ
(владици црногорском)

Ој, владико, Црној Гори главо,
наша дико, наша веља славо!
Ево тебе једне књиге беле,
чеда мила моје крвце вреле –
крвца врела, а чедо несташно,
на весеље свако је попашно,
а душа му и ноћу и дању:
сваку празну разбиће лубању.
Ох, опрости, ако с права пута
кадикада млађано залута!
Та боље је спређа оберучке
него страга ударити мучке,
боље чедо и пређаволасто
нег' богаљче и слепо и кљасто,
да уз туђи корак на'рамује,
да га туђа рука за'рањује!

(7. јануара 1848)

Петар Петровић Његош

БРАНКУ РАДИЧЕВИЋУ

Пјевче драги, Србе врли,
искро жива ђачког круга,
нек' Аполо тебе грли,
нека Орфеј тражи друга.
У вилинском пјеваш колу
као славуј усред луга
тебе за род пјесма грли
као небо вита дуга.
Ајде, роде, колу амо,
да јуначки попјевамо,
глас нек јечи, нек се чује,
нек' цркају љуте гује!

42. БРАНКОВО КОЛО ПОМОГЛИ:

- Министарство културе Републике Србије
- Секретаријат за културу АП Војводине
- Градска управа за културу – Нови Сад
- Скупштина Општине Сремски Карловци
- ТЕЛЕКОМ СРБИЈА

МЕДИЈСКИ СПОНЗОР – РТВ

Каталог манифестације
За издавача: Ненад Грујичић
Уредник: Сњежана Станишић
Коректор: Нада Урошевић

Бранково коло
21 205 Сремски Карловци
Патријарха Рајачића 16
Тел/фах. 021/881-028
e-mail:brankovokolo@eunet.rs
www.brankovokolo.org